08/06/2020

“Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

“Το Άγιο Πνεύμα, δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, μία γενικότητα, ή ένας καλός άγγελος του Θεού. Το Άγιον Πνεύμα είναι Θεός αληθινός κατά πάντα, Πρόσωπον ισότιμον,συνάναρχον, συναΐδιον και σύνθρονον με τα άλλα δύο Πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, τον Πατέρα και τον Υιόν” τονίζει στην ποιμαντορική του εγκύκλιο για την Πεντηκοστή ο Μητροπολίτης Νέας Ιερσέης κ. Ευάγγελος και προσθέτει μεταξύ άλλων:

“Όλοι εμείς οι βαπτισμένοι εις το Όνομα της Αγίας Τριάδος Ορθόδοξοι Χριστιανοί, και μυρωμένοι με τα χαρίσματα και τις δωρεές του Αγίου Πνεύματος διά του Αγίου

Χρίσματος, ζούμε και κινούμεθα εντός της Χάριτος του Θεού, διά των Ιερών Μυστηρίων της Εκκλησίας μας, τα οποία αναζωογονούν την Χάριν που ελάβαμε εις το Βάπτισμά μας. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι κάθε φορά που μεταλαμβάνουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού εις την Θείαν Λειτουργίαν ψάλλουμε και τρανώς αναφωνούμε ότι: «Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν».

Διαβάστε ολόκληρη της ποιμαντορική εγκύκλιο του Μητροπολίτη Νέας Ιερσέης, κ. Ευαγγέλου.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,
Μέ ἀνερμήνευτα συναισθήματα χαρᾶς καί ἱερᾶς συγκινήσεως ἑορτάζουμε σήμερα τήν Ἁγίαν Πεντηκοστήν, δηλαδή τήν κάθοδον τοῦ Παναγίου καί Ζωαρχικοῦ Πνεύματος, πενήντα ἡμέρες μετά τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, πού ἔλαβε χώραν εἰς τό Ὑπερῶον, ὅπου βρίσκονταν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἀναμένοντας τήν ἐπιδημίαν τοῦ Παρακλήτου.
Ἑορτάζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τό κορυφαῖον γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν κόσμον, τήν δημιουργίαν μίας νέας πνευματικῆς καταστάσεως, τόν ἐγκαινιασμόν μιᾶς νέας περιόδου πού ὁδηγεῖ εἰς τά ἔσχατα, εἰς τήν ἐπηγγελμένην Βασιλείαν, εἰς τήν κατάκτησιν τοῦ Παραδείσου. Ἡ ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς ἔρχεται νά συμπληρώσει τά κοσμοσωτήρια γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα μέ τόν ἐρχομόν τοῦ Κυρίου εἰς τόν κόσμον, καί νά συμβάλει εἰς τήν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Θείου Σχεδίου πού ἀφοροῦσε εἰς τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἂς θυμηθοῦμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος διά τῆς παρακοῆς ἐξέπεσε καί ἔχασε τό ἀρχαῖον κάλλος μέ τό ὁποῖον πλάσθηκε ἀπό τόν Θεόν.
Ὅμως ὁ Κύριος, ἕνεκα τῆς ἀπεριόριστης ἀγάπης Του γιά τά δημιουργήματά Του, ἔστειλε τόν Μονογενῆ Του Υἱόν γιά νά ἐξαγοράσει τό βάρος τῆς ἁμαρτίας καί νά ἐπαναφέρει τήν διασαλευθεῖσαν τάξιν εἰς τόν κόσμον.
Αὐτό ἔγινε πράξις μέ τήν Γέννησιν, τήν Ζωήν καί Διδασκαλίαν, τό Πάθος καί τήν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Σήμερα ὅμως ἑορτάζουμε τήν ἀπαρχήν τῆς νέας ζωῆς καί περιόδου μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας.
Τήν περίοδον τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἀνήλθε εἰς τούς Οὐρανούς ἵνα πέμψη τόν Παράκλητον τῷ κόσμῳ: «ἐγώ τήν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγώ ἀπέλθω. Ἐάν γάρ ἐγώ μή ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρός ὑμᾶς· ἐάν δέ πορευθῶ, πέμψω αὐτόν πρός ὑμᾶς· (Ἰωάν. 16,17)».
Τά λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου ἐπιβεβαιώνουν αὐτήν τήν πραγματικότητα, ὅτι δηλαδή τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ὁλοκληρώνεται μέ τήν ἐπιδημίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν ἐκκίνηση τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας δι'Αὐτοῦ: «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» ψάλλουμε στό τροπάριο τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀδελφοί μου, δέν εἶναι μιά ἀφηρημένη ἔννοια, μία γενικότητα, ἤ ἕνας καλός ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι Θεός ἀληθινός κατά πάντα, Πρόσωπον ἰσότιμον,συνάναρχον, συναΐδιον καί σύνθρονον μέ τά ἄλλα δύο Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν.

Σύμφωνα μέ τό Σύμβολον τῆς Πίστεως, μαζί μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν ἐκφράζουμε τήν πίστιν μας «Καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό κύριον, τό ζωοποιόν, τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον, τό σύν Πατρί καί Υἱῶ συμπροσκυνούμενον καί

συνδοξαζόμενον, τό λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν».
Συνεπῶς, ὅλοι ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι εἰς τό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, καί μυρωμένοι μέ τά χαρίσματα καί τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διά τοῦ Ἁγίου Χρίσματος, ζοῦμε καί κινούμεθα ἐντός τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, διά τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τά ὁποῖα ἀναζωογονοῦν τήν Χάριν πού ἐλάβαμε εἰς τό Βάπτισμά μας.
Χαρακτηριστικό εἶναι τό γεγονός ὅτι κάθε φορά πού μεταλαμβάνουμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν ψάλλουμε καί τρανῶς ἀναφωνοῦμε ὅτι: «Εἴδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν». Αὐτή ἡ σωστική καί καθαρτική Χάρις πού μᾶς δίδεται ἀπό τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἀναζωογονεῖ, μᾶς προστατεύει καί μᾶς προετοιμάζει γιά τήν Ἐπουράνιον Βασιλείαν, δηλαδή τήν Θέωσιν.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,
Ἡ Θεολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι μακρά καί ἀνεξάντλητος, καί ἑπουδενί δέν μπορεῖ νά ἀποτυπωθεῖ σέ μικρά κείμενα καί σύντομους λόγους.

Ὅμως γιά ἐμᾶς τούς εὐσεβεῖς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τό Πανάγιον Πνεῦμα δέν διδάσκεται, ἀλλά βιώνεται. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ πνευματική ζωή τῶν
Χριστιανῶν εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Οἱ ἀρετές καί τά χαρίσματα πού πρέπει νά μᾶς διέπουν εἶναι τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἡ ἀγάπη, ἡ κατανόησις, ἡ συγχωρητικότης, ἡ ὑπομονή, καί ἡ ἐλπίδα εἶναι τό
Ἅγιον Πνεῦμα.
Σήμερα λοιπόν, πού ἑορτάζουμε τήν Κάθοδον τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς τούς Ἁγίους Ἀποστόλους πρίν δύο χιλιάδες χρόνια, ἀς ψάλλουμε τό «Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν, καί ζωῆςχορηγός, ἐλθέ, καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλῖδος, καί σῶσον ἀγαθὲ τάς
ψυχάς ἡμῶν» καί ἀς κλίνουμε μέ σεβασμόν τό γόνυ τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, καί ἀς τό παρακαλέσουμε νά ἔλθει καί νά σκηνώσει μέσα μας.
Νά ζήσει μέσα στίς καρδιές μας. Νά μᾶς φωτίσει καί νά μᾶς ἁγιάσει. Νά μᾶς δώσει δύναμιν καί ὑπομονήν ὥστε ἀντιμετωπίσουμε τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες αὐτῆς τῆς ζωῆς μέ ἐλπίδα καί ὑπομονήν, καί νά μᾶς ἀξιώσει νά ἐπιτύχουμε τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, τήν κατάκτησιν τοῦ Παραδείσου καί νά ζήσουμε αἰώνια θεώμενοι τήν θέαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Μετά πατρικῆς ἀγάπης καί διαπύρων εὐχῶν,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ Ὁ Νέας Ἰερσέης